

ПРОБЛЕМИ РОЗУМІННЯ АВТОРСЬКОЇ СЕМАНТИКИ ХУДОЖНЬОГО АНГЛОМОВНОГО ТЕКСТУ

Гордієнко Д.О., студ. ПР-53

Сприймання творів художньої літератури, як опосередкований естетичним досвідом конкретно-чуттєвий, емоційно наснажений процес осягнення тексту твору, є найскладнішим духовним процесом у житті людини. Його складність зумовлена складністю функціонування самого мистецтва.

Художня література – складова літератури, сукупність писаних і друкованих творів певного народу, епохи, людства; різновид мистецтва, власне мистецтво слова, що відображає дійсність у художніх образах, створює нову художню реальність за законами краси; результат творчого процесу автора, зафіксований у відповідному тексті за допомогою літер.

Текст є осмисленням людського досвіду, зафіксованим в описах світу, це утворення, що примушує читача до творчого процесу його розуміння, сприйняття та осмислення. Це складне структурне утворення складається з певних текстових одиниць.

Сприймаючи художній текст, читач проводить певну роботу з його осмислення, в результаті якої у його свідомості створюється певний фрагмент загальної картини світу, тобто відбувається процес смислотворення. Процес осмислення, осягнення смислу художнього тексту є дуже складним і багатовимірним, тому що у процесі пізнання смислу тексту читач інтерпретує його згідно зі власною концептуальною картиною світу, і для його розуміння слід насамперед визначити саме поняття смислу.

Проблему авторської семантики розуміють, перш за все, як вираження у тексті несвідомого автора, його неусвідомлених проблем, вражень, бажань, інтенцій. Такі настрої автора, в свою чергу, моделюються на фоні суспільно-політичних, історичних та мистецьких явищ, проектуючись на його психологію.

Образ автора – це імпліцитний зміст, що створює атмосферу присутності оповідача та розкриває його особистісні характеристики.

Проблема автора у літературі та мовознавстві є однією з основних у сучасній науці. Дискусії навколо проблеми зараз зводяться до ідеї „імпліцитного автора”, який не співпадає зі старою концепцією автора біографічного, хоча й не заперечує останнього як частину образу. Такий авторський концепт реалізується на текстуальному та інтертекстуальному рівнях, оскільки, потребує комплексного контент-аналізу.

Художній твір часто є алогічним та нелінійним, що потребує феноменології, тобто занурення у атмосферу східну або ж аналогічну тій, у якій було створено художній твір. Ось чому виключно важливим є фонове знання, яке включає в себе не лише основні біографічні моменти життя автора, але й деталі його побутового, звичайного життя. Найкраще це реалізується у приватних листах та щоденниках.

Засобами передачі авторської семантики тут є стилістичні засоби: антитеза „*Shape without form*”, епітет „*hollow men*”, „*stuffed men*”, порівняння „*As wind in dry grass*”, які акцентують увагу на деталях, символічно передаючи настрій порожнечі.

Дослідивши приклади з творчості деяких американських та англійських письменників та поетів, можемо сказати, що авторська семантика відображається у художній літературі непрямо та нелінійно, реалізуючись через естетичний та стилістичний рівні. Найбільш популярним та простим, або ж прямим, засобом для проектування авторських інтенції є мовні та стилістичні засоби. Більш складно, однак ширше авторська семантика реалізується на рівні тексту, створюючи певну атмосферу, яка проектує на читача не лише уявлення та ідеї автора, але й його почуття щодо осмисленого.

Авторська семантика реалізується у художній літературі імпліцитно, розкриваючись через естетичний, стилістичний та дискурсивний аспекти. Прямим засобом для вираження настроїв автору є стилістичні засоби – метафори, епітети, антитези, які, починаючись від більш конкретного лексичного рівня, часто реалізуються на рівні текстуальному, перетікаючи у більш глобальне поняття символізму.

Непрямим засобом вираження авторської семантики є загальна атмосфера твору, вибір теми та ідея, закладена у творі, іноді наявність біографічних елементів. Образ автора є поняттям більш абстрактним, яке можна виділити та характеризувати лише на прикладі усієї творчості письменника чи поета.

Отже, для повноцінного аналізу та адекватної оцінки авторської семантики у художньому тексті потрібна інтеграція усіх існуючих у гуманітарній науці методів дослідження, особливо на фоні сучасних постпостмодерністських настроїв, які деформують сам процес комунікації, а, отже, змінюють процес сприйняття тексту, оновлюючи зміст, закладений автором.

Наук. кер. - Кобякова І.К., к.філол.н., доц.